

Beretn. om den 30. internat. Arbejdskonference i Genève 1947.

bygget over Beveridge's Forslag samt den nye Sundhedstjenestelov fra December 1946, hvis Regler kort gengives.

Der gives endelig en kort Oversigt over Landbrugets sociale Problemer, Andelsbevægelsen og Søfolkenes sociale Problemer.

Rapportens Kap. III, der omhandler *Den internationale Arbejdsorganisations Virksomhed* i de forløbne 7 Maaneder siden Montreal-Konferencen, behandler først *Forholdet til de Forenede Nationer og andre internationale Organisationer*.

Aftalen mellem de Forenede Nationer og Den internationale Arbejdsorganisation, der blev godkendt af den internationale Arbejdskonference den 2. Oktober 1946 og de Forenede Nationers Plenarforsamling den 14. December 1946, danner Grundlaget for Organisationernes Samarbejde.

Der er indledet et snævert Samarbejde med de Forenede Nationers Sekretariat og nedsat en Samarbejdskomité, der bestaar af Generalsekretæren for de Forenede Nationer, Generaldirektøren for Arbejdsorganisationen, Generaldirektøren for FAO og Generaldirektøren for UNESCO.

Efter en Gennemgang i Enkeltheder af Samarbejdet med nævnte Organisationer fremhæves det, at der paalægges Arbejdsorganisationen en meget betydelig økonomisk Byrde som Følge af Organisationens Repræsentation ved de øvrige Organisationers Møder, i hvilken Forbindelse det tilføjes, at det aabent maa indrømmes, at den Repræsentation, som det hidtil har været muligt at tilvejebringe, ikke altid har været tilstrækkelig. Der lægges imidlertid megen Vægt paa, at dette Samarbejde kan gennemføres med tilstrækkelig Vægt fra Arbejdsorganisationens Side, idet det maa blive Styrelsesraadets, eventuelt Arbejdskonferencens Sag at tage Stilling til, i hvilket Omfang de økonomiske Forudsætninger kan tilvejebringes for den Udvidelse af Repræsentationen, som maa forudses i den kommende Tid.

Ratifikationen af tidligere vedtagne Konventioner er fortsat, omend ikke i stærkt Tempo.

Arbejdsbureauet haaber igennem de Rapporter, som Statutændringen giver Adgang til at indkalde, at faa bedre Grundlag for at bedømme, hvilken Indflydelse de vedtagne Konventionstekster maa antages at have haft paa de enkelte Landes sociale Lovgivning.

Der redegøres dernæst for *Industrikomitéerne* og for en Række raadgivende Delegationer, der har været udsendt fra Arbejdsbureauet til talrige Lande med Henblik paa Gennemførelsen af én ny Sociallovgivning.

I et Afsnit om *Arbejdsorganisationens finansielle Stilling* peger Rapporten paa, at der maa forventes en vis Stigning i Budgettet, saafremt Organisationen paa fyldestgørende Maade skal løse sine Opgaver, og der maa derfor ogsaa ventes stigende Vanskeligheder med Hensyn til at tilvejebringe de fornødne Midler. Hverken de Forenede Nationer eller Arbejdsorganisationen har imidlertid skabt en »Overstat«, og begge Organisationer er derfor henvist til at afvente Nationalstaternes Bevillinger, men Tidspunktet synes nu inde til i hvert Fald at undersøge, hvorvidt denne Form for Finansiering i det lange Løb kan være tilstrækkelig, eller om der kan anvises andre Metoder.

I sine *afsluttende Bemærkninger* understreger Generaldirektøren, at skønt der ubestridt har været Fremgang i det nationale Genopbygningsarbejde, i mange Henseender større Fremgang end man kunde vente, er det først paa indeværende Tidspunkt, at man kan danne sig en Forestilling om, hvor store Krigens Forstyrrelser har været, og Omfanget af de Problemer, som den har skabt. Det er Foreningen af materiel Ødelæggelse, økonomisk Tilbagegang og legemlig og moralsk Udmattelse, som i Fællesskab gør den Opgave, der møder Nutidens Statsmænd, saa stor. Overfor denne Opgave staar imidlertid baade den aandelige Modstandskraft, som stadig sejrer over Tilbageslag og Skuffelser, og en stigende Forstaaelse af den indbyrdes Sammenhæng mellem hele Verdens Økonomi og politiske Problemer, og det er derfor ikke overraskende, at de fleste af Verdens Statsmænd kan udtale, at skønt de er skuffede, har de ikke tabt Modet.

Generaldirektøren finder Anledning til igen at fremhæve Faren ved en Inflation, og at denne Fare kun kan besværges ved et aktivt og forstaaende Samarbejde mellem alle Grupper indenfor Samfundslivet baade nationalt og internationalt.

Det er derfor tilfredsstillende at bemærke den Vækst, der er i Befolkningens Inter-